

que veuria molt bé la seva reconversió en mig centre: "Em va agradar més que de central, perquè tens més possibilitats d'arribar a l'àrea rival, i bàsicament perquè m'hi vaig trobar molt bé", va reconèixer. "Si el tècnic em dona continuïtat aquí, jo encantat; de tota manera, estic a la seva disposició per jugar on ell em digui", hi va afegir el galleg, que considera que és essencial estar molt bé físicament per poder rendir en aquesta demarcació: "Quan jugues de central, estàs més estàtic; en el mig centre, en canvi, tens molt més recorregut i has d'estar pendent del que et digui la gent del darrere." Fins divendres, Richy només tenia el rodatge en aquesta demarcació del partit del Costa Brava contra l'Espanyol. "I un parell

Richy Álvarez

"M'agrada més jugar al mig que de central. Si em donen continuïtat, jo encantat"

d'entrenaments", va aclarir el jugador.

Ventall d'alternatives

Tot i que l'entrenador del Girona va sorprendre amb un 4-3-3, el grup va treballar durant la pretemporada altres esquemes, entre els quals una defensa de tres reservada per als moments en què caldrà jugar amb un risc extrem. És probable que Rodríguez utilitzi sovint el 4-2-3-1 i que la sala d'operacions estigui a càrrec del doble pivot. De combinacions amb Matamala, Richy, Timor, Pere Pons i Eloi Amagat se'n poden fer unes quan-

tes, però el més avesat a aquesta demarcació és el jugador de Vilobí. En els dos anys que va estar a segona A amb el Girona, Matamala va fer parella bàsicament amb Albert Dorca, però també amb David Cañas, Marcos Tébar, Gerard López i, en alguna ocasió molt puntual, amb Albert Serra, i encara més testimonialment amb Hèctor Simon. Matamala, però, ja no ha trobat cap d'aquests jugadors al vestidor en la que és la seva tercera etapa al Girona.

Timor s'hi troba bé

El jugador cedit per l'Osasuna va afirmar que la seva millor versió encara ha d'arribar: "Ara com ara, no estic al 100% físicament." Va quedar satisfet, però, amb les prestacions que va oferir la línia de mig camp:

David Timor

"Físicament encara no estic al 100%, però em vaig trobar còmode i a gust"

"No havíem jugat mai junts tret del dia de l'Espanyol, però una cosa és una amistós de pretemporada i una altra molt diferent, la lliga; crec que vam estar bé en la pressió i que l'equip va generar ocasions suficients perquè el gol no se'ns resistís tant."

Respecte a la possibilitat que el club pugui apuntalar el doble pivot amb alguna incorporació més, Timor no es va definir: "No és una qüestió meua, sinó del tècnic; si arriba algú per millorar l'equip i la competència, benvingut sigui, i, si no, amb els que som podem aguantar".

el de Sant Martí Vell treu més profit de la seva intensitat i pressió quan juga en una posició un pèl més avançada. I tot i que Eloi també encaixa en el doble pivot, el gironí explota millor la seva visió de joc i capacitat de passada a la mitja punta. Amb 41 jornades encara acabaran sent homes importants, sobretot si el fitxatge que reclama el tècnic en aquesta posició no es concreta, la qual cosa serà difícil. Al filial, la peça que millor encaixa és el bescononí Albert Vivancos Vivi, que ja va tenir cert protagonisme a la pretemporada –va jugar els set partits amistosos–. Tampoc no s'ha d'oblidar l'esquerrà Gerard Gumbau.

2008/09: la parella de l'ascens, també intocable el curs del debut

Matamala, Dorca, Cañas... i Gerard

El vilobinenc Jordi Matamala i l'olotí Albert Dorca van acabar formant el doble pivot a segona B –el garrotxí, després de deixar enrere una lesió de lligaments– i amb l'ascens a segona A també es van convertir en la parella predilecta de Raül Agné per a la sala d'operacions. Matamala (35 partits) i Dorca (38) van estar secundats puntualment per un dels reforços importants del Girona l'any de l'ascens: David Cañas. L'andalús va jugar 29 partits, alternant la posició de central i el doble pivot. Al final també va ser clau la irrupció de Gerard López després d'una llarga lesió, amb tres gols decisius en dos partits (Castelló i Nàstic) que van certificar la salvació.

2009/10: Matamala i Dorca, un altre cop per damunt de la resta

Amb Gerard López i Marcos Tébar

Tot i que la primera parella que va provar Cristóbal Parralo a la lliga va ser la de Matamala i Gerard López (a la fotografia), tant el tècnic barceloní, que va durar pocs partits, com el seu substitut, Narcís Julià, van acabar situant de manera molt més regular Dorca (37 partits) al costat de Matamala (38) en el doble pivot, tot i que Gerard va continuar comptant (21 aparicions). En aquell curs, el protagonisme de Cañas va estar més enfocat a l'eix de la defensa, tot i que també va reforçar puntualment el mig del camp. En el mercat d'hivern va arribar Marcos Tébar, que va acabar disputant 9 partits.

2010/11: Dorca, Tébar i Àngel, per a dues places

Protagonisme molt repartit

El Girona tenia la difícil missió de cobrir el buit de Jordi Matamala, que va fer les maletes per anar-se'n a Huelva. Dorca, doncs, es va quedar sense la seva parella predilecta i el club va haver de fitxar. Gerard López continuava a la plantilla, però la seva presència ja va ser del tot testimonial (4 partits). El Girona havia fitxat Àngel Martínez i també Marcos Tébar, comprat al Real Madrid per un preu simbòlic (100 euros). Entre Dorca (38 partits), Àngel (35) i Tébar (35) s'ho van manejar pràcticament tot i es van repartir el protagonisme. Comptades vegades, però, van jugar els tres alhora.

2011/12: Dorca i Tébar sobreviuen als experiments

Acciari i Ballini, en el mercat d'hivern

Dorca va jugar 40 partits i Tébar, 35. Davant d'aquests números, pocs més jugadors van tenir cabuda en el doble pivot, malgrat que durant el mercat d'hivern es van fer fitxatges en aquesta posició que els tècnics (sobretot Josu Uribe) van intentar fer entrar amb calçador. Van arribar dos argentins, l'un (Acciari) ja tenia molt de recorregut a la lliga espanyola, i l'altre (Ballini) va arribar prescrit per Mauricio Novach, un dels assessors que va aterrar de sobte a Montilivi. Acciari va jugar 9 partits i Ballini, 7, sense pena ni gloria. Garmendia, que ja hi era, en va jugar 16, però mai es va consolidar.

2012/13: Marcos Tébar i el gran descobriment, Luso Delgado

El trampolí del doble pivot

Marcos Tébar i Joseba Garmendia van jugar els cinc primers partits de lliga, però el basc es va lesionar al genoll i ja no es va recuperar en tota la temporada –de fet, encara no té equip–. Va ser aleshores que Rubi va provar Luso al davant de la defensa, i l'aragonès ja no se'n va moure. Tébar (39 partits) i Luso (37) van formar una de les parelles més fiables en el doble pivot de segona A, i el madrileny ha acabat fent el salt a primera amb l'Almeria –Luso ha anat al Còrdova–. Les alternatives van ser Kitoko, Pere Pons i Eloi, tot i que puntualment, ja que Tébar i Luso ho van poder jugar gairebé tot.

